

Our Roles, Rights and Responsibilities in AmericaIs Democracy the Best Policy?

I. The Mitzvah of a King

(1) דברים פרק יז

(יד) כי תבא אל הארץ אשר יקוק אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי:
(טו) שום תשים עליך מלך אשר יבחר יקוק אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא:

14. When you come to the land the Lord, your God, is giving you, and you possess it and live therein, and you say, "I will set a king over myself, like all the nations around me,"

15. you shall set a king over you, one whom the Lord, your God, chooses; from among your brothers, you shall set a king over yourself; you shall not appoint a foreigner over yourself, one who is not your brother.

(2) שמואל א פרק ח

(ד) ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה: (ה) ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים: (ו) וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יקוק: פ

4. And all the elders of Israel gathered, and came to Samuel, to Ramah.

5. And they said to him, "Behold, you have grown old, and your sons do not walk in your ways. Now, set up for us a king to judge us like all the nations."

6. And the thing was displeasing in the eyes of Samuel, when they said, "Give us a king to judge us," and Samuel prayed to the Lord.

(3) רמב"ם הלכות מלכים פרק א

הלכה א - שלש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ, למנות להם מלך שנאמר שום תשים עליך מלך, ולהכרית זרעו של עמלק שנאמר תמחה את זכר עמלק, ולבנות בית הבחירה שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה.
הלכה ב... - מאחר שהקמת מלך מצוה למה לא רצה הקב"ה כששאלו מלך משמואל, לפי ששאלו בתרעומת, ולא שאלו לקיים המצוה אלא מפני שקצו בשמואל הנביא, שנאמר כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו וגו'.

Since it is a mitzvah to appoint a king, why was God displeased with the people's request of a king from Samuel?

Because they made their request in a spirit of complaint. Rather than seeking to fulfill the mitzvah of appointing a king, they were simply intent on rejecting the Prophet Samuel as implied by God's reply to him (I Samuel 8:7): 'It is not you, but Me they have rejected.'

(4) דרשות הר"ן הדרוש האחד עשר

אבל בעיני פשט הכתוב כך הוא. ידוע הוא כי המין האנושי צריך לשופט שישפוט בין פרטיו, שאם לא כן איש את רעהו חיים בלעו, ויהיה העולם נשחת. וכל אומה צריכה לזה ישוב מדיני, עד שאמר החכם שכת הלסטים הסכימו ביניהם היושר. וישראל צריכין זה כיתר האומות. ומלבד זה צריכין אליהם עוד לסיבה אחרת, והוא להעמיד חוקי התורה על תלם, (ולהעמיד) [ולהעניש] חייבי מלקיות וחייבי מיתות בית דין העוברים על חוקי התורה. עם היות שאין באותה עבירה הפסד ישוב מדיני כלל. ואין ספק כי בכל אחד מהצדדים יזדמנו שני ענינים, האחד יחייב להעניש איזה איש כפי משפט אמיתי, והשני שאין ראוי להענישו כפי משפט צודק אמיתי, אבל יחוייב להענישו כפי תיקון סדר מדיני וכפי צורך השעה. ...

אבל על דעתו הוא כך, שהם רצו שעיקר המשפט במה שבין אדם לחבירו יהיה נמשך מצד המלכות, והוא אומר (ש"א ח ד - ה) ויתקבצו כל זקני ישראל ויבואו אל שמואל הרמתה ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים, ופירושו אצלי הוא כך, שהם ראו שמה שצריך לסיודור המדיני, יהיה מתוקן כשימשך מצד המלכות, משימשך מצד השופט, ולכן אמרו הנה זקנת ולא תוכל לשפוט עוד, ובניך אינם ראויים שיחול בנו השפע האלהי על ידיהם, כי אינם הולכים בדרכיך, ולכן ראוי שיהיה לנו מלך, ושיהיה משפטנו על פיו, והוא אמרם שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים.

(5) העמק דבר דברים יז:

ויש מדינה שאינה יכולה לבגול דעה מלוכה. ויש מדינה שגלגל מלך הרי היא כספינה בלי קברניט - ודבר זה ח"ל לעשות עפ"י הכרח מ"ע. כהרי צענין השייך להנהגת הכלל מונע לסכ"ל שדוהה מ"ע מש"ה לא אפשר לצוות בהלשם למנוה מלך כ"ז שלא עלה בהסגמת העם לבגול עול מלך עפ"י שרואים מדינות אשר כניצוהיה מהנהגים בסדר יוהר נכון. או אז מ"ע לסנהדרין לנוהה מלך.

(יד) ואמרת וגו' .
אין הפי' הפירה כמשמעו צפה ח"ל כלשון והמרת הוכלה צבר וכדומה. חכן לפי לשון זה הי' צמשע שאין זה מ"ה במהלש למנוה מלך ח"ל רשות כמו והמרת הוכלה צבר וגו' . והרי ידוע צברני חז"ל דמניה למנוה מלך וה"כ למאי כתיב והמרת וגו' . ונראה דמשום דהנהגת המדינה משחנה אה משחנה עפ"י דעת מלוכה או עפ"י דעת העם ונצטרחה .

6) משפט כהן קמד"ד

אבל אותם שהוסכמו
בעמדתם לכתחילה בשביל האומה בהנהגתה
הכללית. גם הארצית, כמלכי בית חשמונאי, וגם
נשיאיהם. פשיטא דלא גריעי מראשי גליות
שבבבל. וע"כ לא הוצרך קרא לרבות ראשי
גליות, שהם דוקא מיהודה, ומבית דוד,
כמבואר בתוס' שם ד"ה דהכא בשם הירושלמי,
אלא לתורות דאפילו בגלות יש להם כח של
עמידה במקום מלך ישראל. אבל כשמתמנה
מנהיג האומה לכל צרכיה בסגנון מלכותי, ע"פ
דעת הכלל ודעת ב"ד, ודאי עומד הוא במקום
מלך, לענין משפטי המלוכה. תגועים להנהגת
הכלל.

7) תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

ת"ר: כשחרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות
יין. נטפל להן ר' יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם
שותין יין? אמרו לו: נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל?
נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל? אמר להם: א"כ, לחם לא
נאכל, שכבר בטלו מנחות! אפשר בפירות. פירות לא נאכל, שכבר בטלו בכורים!
אפשר בפירות אחרים. מים לא נשתה, שכבר בטל ניסוך המים! שתקו. אמר
להן: בני, בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר - שכבר נגזרה
גזרה, ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר - שאין גוזרין גזירה על הצבור א"כ רוב
צבור יכולין לעמוד בה, דכתיב: +מלאכי י'+ במארה אתם נארים ואותי אתם
קובעים הגוי כולו, אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו
דבר מועט. וכמה? אמר רב יוסף: אמה על אמה.

8) רשב"ם מסכת בבא בתרא דף ס עמוד ב

הגוי כולו - כלומר וכל הקהל כולו קיבלו את הגזירה ומסתמא אם לא היו כולן
יכולין לעמוד בה לא היו מסכימין ורובן ככולן אלמא לא חשיבא גזירה א"כ רובן
יכולין לעמוד בה.

9) שו"ת אגרות משה חושן משפט ח"א סימן עב

והגע עצמך דהא ברור ופשוט שכל אלו הדינים התלויין במנהג המדינה כגון בב"מ דף פ"ג מקום שנהגו שלא להשכים ושלא
להעריב אינו רשאי לכופן ומקום שנהגו לזון יזון לספק במתיקה יספק וכגון בדף ק"ג/ב"מ/ במקבל שדה מחברו מקום שנהגו
לקצור יקצור לעקור יעקור לחרוש אחריו יחרוש וכדומה א"צ שיעשה המנהג ע"פ חכמי תורה וגם אף לא ע"פ יהודים דוקא
דאף שהנהיגו זה הנכרים כגון שהם רוב תושבי העיר נמי הוא מדין התורה בסתמא כפי המנהג דאדעתא דמנהג העיר נחשב
כהתנו בסתמא.

10) שו"ת הרשב"א חלק א סימן תריז

והעמידוהו בסתם כלומר כשהעמידו עליהם הציבור שבעה פרנסים סתם לפקח על עסקי הציבור. לפיכך כשהן שבעה יש
להרם/בדפוס ויניציא"ה ש"ה להם/ רשות לכל דבר כאלו עשו כן כל בני העיר. אף על פי שלא העמידו אותם על דבר זה בפ"י.
אבל פחות משבעה אין כחן שוה להיותם ככל בני העיר עד שיטלו רשות בפירוש מן בני העיר.

11) שו"ת הרא"ש כלל ו סימן ה

וששאלת: אם שנים או שלשה מהבינונים שבעיר יכולין להוציא עצמן מן ההסכמה שיעשו הקהל, או מגזרת חרם שיעשו על
שום דבר. דע, כי על עסק של רבים אמרה תורה: אחרי רבים להטות. ועל כל ענין **שהקהל מסכימים**, הולכים אחר הרוב,
והיחידים צריכים לקיים כל מה שיסכימו עליהם הרבים. דאם לא כן, לעולם לא יסכימו הקהל על שום דבר, אם יהיה כח
ביחידים לבטל הסכמתם; לכן אמרה תורה, בכל דבר הסכמה של רבים: אחרי רבים להטות. ועל הסכמה שבין הקהל ובין
אביך ולא היה בה קנין. דע, שכל עסק ממון שבין אדם לחברו בלא קנין, דברים בעלמא, ישנו בחזרה, חוץ ממוחל ממון
לחברו, דלא בעי קנין. נאם הכותב, אשר בן ה"ר יחיאל זצ"ל.